

således kun med 50 øre (siden 1. april 1965: 1 kr.) for hver pantsætning. Som nævnt i de almindelige bemærkninger (afsnit 5) foreslås § 143 imidlertid ikke opretholdt, og det er derfor fundet rimeligt at foreslå en særlig stempelfritagelse for lånevirk-somheden bankerne imellem.

Kapitel 11.

Til § 63.

Forslaget afløser den gældende stempelovs § 96, hvorefter det faste stempel for vekslers, der ikke lyder på længere tid end 8 dage fra sigt eller 14 dage fra dato, er 25 øre (siden 1. april 1965: 50 øre). Disse vekslers skal efter forslaget stemples med 75 øre. Andre vekslers skal efter den gældende lovs § 96 stemples med 50 øre for hver 1.000 kr. eller del deraf (siden 1. april 1965: 1 kr. for hver 1.000 kr.). Her skal afgiften efter forslaget være 75 øre for hver 1.000 kr. eller del deraf. Den gældende lovs bestemmelse om, at en veksel, der ikke er udfærdiget i overensstemmelse med vekselovgivningens, skal stemples som gælds-brev, er ikke medtaget, da den må anses for overflødig. Bestemmelsen i den gældende lovs § 97 om et særligt bødeansvar for stempelovertredelser med hensyn til vekslers bortfalder som følge af det foreslåede nye system for ikendelse af straf for stempelovertredelser. Bestemmelsen i forslagens stk. 4 er i overensstemmelse med den gældende lovs § 9, stk. 3.

Kapitel 12.

Til § 65.

Efter den gældende stempelovs § 99 udgør stemplet for livsforsikringer 50 øre (siden 1. april 1965: 1 kr.) for hver 2.000 kr. forsikringssum eller del deraf. Efter forslaget skal de livsforsikringer, som ikke indeholder et reelt opsparingsmoment (de såkaldte ophørende livsforsikringer), og som ikke har nogen genkøbsværdi, stemples efter de for skadesforsikringer foreslåede lavere takster (for-slagets § 66). Stempelafgiften for de almindelige livsforsikringer, hvor der under alle omstændig-heder kommer en forsikringssum til udbetaling, er i forslaget sat til 1,50 kr. pr. 5.000 kr. forsikringssum. Efter forslagens stk. 2 bliver en bestemmelse som i den gældende lovs § 99, stk. 3, om lavere stempel for livsforsikringer, hvor ingen sum kommer til udbetaling, såfremt den forsikrede overlever et vist tidspunkt, overflødig. Bestemmelsen i den gældende lovs § 99, stk. 4, om ihændehaverpolicer er heller ikke medtaget i forslaget, da disse policer

ikke mere forekommer i praksis. Med udtrykket „bestemt tidsrum“ i forslagens stk. 2 tilsigtes samme afgrænsning som i forslagens §§ 18 og 19, d. v. s. at dødsrisikoen dækkes for en tidsbegrænset ikke livsvarig periode.

Ad stk. 3. Forslaget i andet punktum er udformet efter samme princip som i forslagens § 18, stk. 1 (nr. 2 og 3).

Til § 66.

Efter den gældende stempelovs § 100 er afgifts-satserne i vidt omfang forskellige for de forskellige skadesforsikringsarter. Efter forslaget skal der gælde samme sats for alle forsikringsarterne, nemlig enten 25 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum eller 12 pct. af præmien (årspræmien), hvorved det gæl-dende system for afgiftsberegningen — der er fælles for de forskellige forsikringsarter — opret-holdes. Når der såvel efter gældende lov som efter forslaget gives adgang til afgiftsberegning på grund-lag af præmien, er grunden den, at beregning efter forsikringssum i visse tilfælde kan føre til en afgift, der ikke står i rimeligt forhold til præmien. Bestem-melsen i den gældende lovs § 101 er ikke medtaget i forslaget, idet dens betydning bortfalder med indførelsen af en fælles afgiftsats.

Den under stk. 2 foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med de gældende regler. Færdse-lovens § 66, stk. 8, bliver herefter uden betydning og vil i øvrigt bortfalde efter forslagens § 90, stk. 3.

Til § 67.

Forslaget svarer til den gældende stempelovs § 103. Stemplet er dog foreslået forhøjet fra 2 kr. (siden 1. april 1965: 4 kr.) til 5 kr.

Til § 68.

Bestemmelsen svarer til § 104 i den gældende lov. Det faste stempel er foreslået fastsat til 50 kr. mod 30 kr. i stempeloven (siden 1. april 1965: 60 kr.). Efter gældende lov skal stempel beregnes for hver forsikringsart. Denne regel er ikke optaget i forslaget. Sondringen mellem de forskellige forsikringsarter kan undertiden være vanskelig. I almindelighed omfatter genforsikringskontrakterne også kun én forsikringsart, idet de regler, der gælder for de forskellige brancher, er så uensartede, at det ville være meget upraktisk at samle dem i én kontrakt. Det er kun for småbranchernes vedkommende, at der bliver tale om en sådan samling.

Til § 69.

Ad nr. 1. Forslaget tilsigter en ajourføring af bestemmelsen i den gældende stempelovs § 100,